

نقش سازمانهای مردم نهاد در ارتقا مدیریت طرحهای منابع آب

هوشنگ باقری^۱، مریم گلایی^۲، محمود جهانفر، مسلم سروستانی^۳، محمد کردانی^۴

^{۱-۵} کارشناس سازمان آب و برق خوزستان،

bagheri1972@yahoo.com

بر اساس مطالعات انجام شده یکی از راههای استفاده بهینه از منابع آب، مشارکت کشاورزان در احداث، نگهداری و بهره برداری از شبکه آبیاری و زهکشی در قالب تشکل های منسجم می باشد. با مشارکت مردم در طرحها نه تنها مقاومت و مخالفت های مردمی در پروژه ها حذف می گردد بلکه توان اجرایی و اقتصادی آنان نیز در اختیار پروژه قرار خواهد گرفت. همچنین بهره برداران با احساس مالکیت بر طرحها، مسئولیت پذیری و نگهداری بهینه از تاسیسات ایجاد شده، افزایش خواهد یافت. مشارکت کشاورزان نباید تنها جنبه کمکهای مالی داشته باشد بلکه باید در کلیه مراحل برنامه ریزی، اجراء و بهره برداری از شبکه ها نیز مشارکت داشته باشند. تشکل های آب بران به عنوان یکی از اشکال سازمان های مردمی، دارای قابلیت های فراوان جهت ایفای نقش، در حمایت اقتصادی جوامع می باشند. این تشکل ها، نوع خاصی از سازمانهای اجتماعی محلی است که معمولاً در یک بخش یا حوزه آبیاری بصورت یک گروه رسمی که دارای ماهیت حقوقی است، تشکیل می شوند و مدیریت تمام یا قسمتهایی از شبکه را بر عهده می گیرد. ورود بخش خصوصی و تشکل های آب بران در عرصه فعالیت های اجرایی و بهره برداری در زمینه طرح های منابع آب، فرصتی مناسب برای شکوفایی بخش کشاورزی و رونق اقتصادی مناطق محل اجرای این پروژه هاست. نقش تشکل های آب بران بسیار مهم و کلیدی است زیرا آنها می توانند در ایجاد ارزش واقعی آب و حفاظت از آن، همچنین تاسیسات و توزیع آب کمک نمایند. درگیری تشکل های آب بران در فرآیندهای تصمیم گیری برای پیشگیری از اختلافات و رفع موانع اجتماعی ضروری است. و ارتقاء کارایی و بهره وری را به همراه خواهد داشت. تشکل های آب بران ابزار بسیار مهمی برای سپردن کار مردم به مردم می باشد و تقویت روح مردم سالاری، مشارکتهای مردمی و خودباوری از طریق این سازمان های مردم نهاد میسر خواهد شد.

واژه های کلیدی: منابع آب، مشارکت، تشکل های آب بران، انتقال مدیریت آبیاری، توسعه پایدار